

GORNIK (10) *sb m*

o *pochylone*.

sg N górnik (4). *pl N* górnicy (2). *G* górnik(o)w (1). *D* górnik(o)m (1). *A* górniki (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII (z Cn) – XVIII w.

1. *Mieszkaniec gór, pochodzący z gór, góról; montanus (homo) Mącz, Cn; petro, rupex Cn (1) : Montanus, Co z góry przichodży. Montanus substantive, Górnik. Mącz 231b.*

2. *Człowiek trudniący się wydobywaniem i obróbką minerałów; metallicus Mącz, Calep, Cn; metallarius Calep; lapicida, lapidarius, lautumarius, marmorarius, quadratarius, scrutator auri Cn (9) : á dla tego więthszą pracę miał Gorniczy o koło wyprawiania kruźczu Srebrnego przez ogień FalZioł III 34d, V 50v; Pierwży huph z Krzyżaków dobrowolnych y Gornikow z łotey gory/ y inźnich drabow MiechGlab 10, 10; BielKron 321v; Mącz 219c; Iuż lie gornik grzebie pod ciężką ziemię/ chociaiy wie iż ich tám niemáło przed tym poginęło. RejZwierc 65v; Calep 657b [2 r.].*

3. *[Montanista, wyznawca sekty założonej w II w. przez Montana z Arabanu we Frygii, przestrzegającej niezwyklej surowości obyczajow (lat. montanus = ai od „mons” ‘górá’): Ieŕlibyś gdzie ŕłyŕzał o Chrześciánach/ kthorych nie od Páná Iezuŕa Chryŕtuŕa/ ále od kogo innego zowá; iáko Márcyonity/ Wálentyniany/ Gorniki/ albo Polniki [Montenses, sive Campates]: wiedz iż ci nie ŕá Kościółem P. Chryŕtuŕowym HerburtArt 16 (Linde).]*

Synonimy: 2. hawerz; 3. montanista, pepuzyjanin, pryscylijanista.

ZCh